
wenst u

Gezegende Kerstdagen

en voor het nieuwe jaar

Gods nabijheid

in voor- en tegenspoed!

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

DENKEN AAN *Christus*

En zeide:

Wat dunkt u

van de Christus?

Wiens Zoon is Hij?

Zij zeiden tot Hem:

Dauids Zoon.

MATTHEÛS 22:42

Denken aan Christus – John Charles Ryle

Jaargang 22 – nummer 1 – november/december 2019

Toelichting foto omslag

Ze moeten er al in de tijd van Ryle gehangen hebben: de met veel zorg in elkaar gevlochten 'Christmas wreaths', kerstkransen. Al vanaf de 16e eeuw is het in Engeland een gebruik Adventskransen te maken van naaldboomtakken, die eeuwig leven symboliseren, en van stekelige takken van de steeneik en trosjes rode vossenbessen, die wijzen op de doornenkroon en druppels bloed. In alle drukte om de huizen te versieren voor de kerstdagen vergat men echter waarom dit allemaal begonnen is: dat we in gedachten stilstaan bij de nieuwgeboren Heiland, Christus, het Licht van de wereld. Daarom herhaalt Ryle het keer op keer - ook voor ons in deze kerstdagen: 'Denkt u aan Christus?'

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: *What think ye of Christ?*

Bron: J.C. Ryle, *What Think Ye of Christ? A Christmas Question for 1863*, Londen/Ipswich: 1863

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

DENKEN AAN CHRISTUS

Wat dunkt u van de Christus?

Mattheüs 22:42

Kerstfeest is een periode waaraan bijna alle christenen op de een of andere manier aandacht besteden. Sommigen vieren het als een kerkelijk feest. Anderen beschouwen het als vakantietijd. Maar overal ter wereld waar christenen zijn, krijgt het Kerstfeest aandacht.

Misschien is er geen land waarin Kerst zoveel aandacht krijgt als Engeland. Kerstvakanties, kerstbijeenkomsten, families die elkaar opzoeken op de Kerstdagen, kerstdiensten in de kerk, kerstliederen, kersthulst en maretakken, wie heeft er niet van gehoord? Al deze dingen zijn zo vanzelfsprekend voor Engelsen dat ze er geen moment bij stilstaan. Ze horen bij de eerste herinneringen uit onze kindertijd. Onze grootouders waren ermee bekend lang voordat wij waren geboren. Al vele honderden jaren zijn deze gebruiken in Engeland te vinden en het is goed mogelijk dat ze er zullen blijven zolang de wereld bestaat.

Maar, lezer, wie van al degenen die het Kerstfeest vieren, bedenkt ook waarom het gevierd wordt? Wie wijdt bij al zijn plannen en afspraken rond Kerst ook maar een enkele gedachte aan Hem zonder Wie er in het geheel geen Kerstfeest zou zijn? Hoeveel mensen realiseren zich dat het

in het Kerstfeest om de Heere Jezus Christus gaat? Hoeveel mensen staan erbij stil dat het de eerste bedoeling van het Kerstfeest was om christenen te herinneren aan de geboorte van Christus en aan Zijn komst naar deze wereld? Lezer, hoe is dat bij u? Waar denkt u aan rond het Kerstfeest?

Geef mij een paar minuten van uw tijd, terwijl ik de vraag die boven dit geschrift staat aan u voorleg. Ik wil uw kerstvreugde niet verminderen of bederven. Ik wil de dingen slechts hun juiste plaats geven. Ik wil dat er aan Christus Zelf gedacht wordt met Kerst! Geef mij uw aandacht, terwijl ik deze vraag ontvouw: 'Wat denkt u van de Christus?'

1. Laten we eerst zien waarom alle mensen aan Christus behoren te denken.
2. Daarna noemen we een aantal veelvoorkomende gedachten over Christus.
3. Ten slotte bespreken we de gedachten van echte christenen over Christus.

Lezer, ik durf te zeggen dat er heel wat van uw tijd gevraagd wordt dit Kerstfeest. De vakantie is kort. Vrienden komen langs. Er is veel om over te spreken. Maar geef middenin de drukte en opwindning ook wat tijd aan uw ziel. Er zal een keer een Kerstfeest komen waarbij uw plaats leeg blijft. Laat mij, voordat het zover is, als een vriend met klem de vraag aan uw geweten voorleggen: Wat denkt u van de Christus?

1. **Waarom moeten alle mensen aan Christus denken?**

Laten we dan eerst zien *waarom alle mensen aan Christus behoren te denken*. Dat is een vraag die meteen aan het begin van deze verhandeling aan de orde moet komen. Ik weet wat sommige mensen denken als ze over dit soort onderwerpen vragen krijgen. Ik weet dat velen geneigd zijn te zeggen: 'Waarom zouden we eigenlijk over Christus nadenken? Wij willen eten, drinken, geld, kleren en vermaak. We hebben geen tijd om over deze verheven dingen na te denken. We begrijpen ze niet. Laten dominees, oude vrouwen en kinderen op de zondagschool daar maar over nadenken als ze willen. In een wereld als deze hebben wij geen tijd om stil te staan bij Christus.'

Zo spreken duizenden in dit land. Zij gaan nooit naar de kerk. Ze lezen nooit in hun Bijbel. De wereld is hun god. Ze beschouwen zichzelf als heel wijs en verstandig. Ze kijken neer op wat ze noemen 'godsdienstige mensen'. Maar of ze het nu willen of niet, eenmaal komt de dag van hun dood. Allemaal hebben ze een ziel, die verloren of gered zal zijn in de wereld die komt. Allemaal zullen ze weer opstaan uit hun graf en rekenschap moeten afleggen aan God. Zal hun hoongelach en verachting ons beletten te spreken? Zullen wij ons voor hen schamen? Nee, zeker niet! Geen ogenblik! Luister naar mij en ik vertel u waarom.

Alle mensen behoren aan Christus te denken vanwege het ambt dat Hij bekleedt als de Middelaar tussen God en

mensen. Hij is de eeuwige Zoon van God. Alleen door Hem kan de Vader gekend worden. Alleen door Hem kunnen wij tot de Vader naderen en Hem dienen. Alleen door Hem kunnen wij verzoend worden met God en vrijgesproken, gerechtvaardigd en behouden worden. Hij is de goddelijke Persoon Die God de Vader verzegeld heeft als Degene Die alles geven kan wat een mens nodig heeft voor zijn ziel. Aan Hem zijn de sleutels van dood en hel toevertrouwd. In Zijn gunst is leven. In Hem alleen is er hoop op redding voor de mensheid. Zonder Hem kan geen kind van Adam worden gered. 'Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus' (1 Kor. 3:11). 'Die de Zoon heeft, die heeft het leven; die de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet' (1 Joh. 5:12). Zou een mens dan niet aan Christus denken? Zou de Vader de Zoon eren, en zou een mens dat dan niet doen? Ik zeg tegen iedere lezer van dit geschrift dat er niemand is, levend of dood, die zo belangrijk voor ons is als Christus. Er is niemand aan wie wij zoveel zouden moeten denken als aan Christus.

Alle mensen behoren aan Christus te denken vanwege datgene wat *Christus voor alle mensen gedaan heeft*. Hij dacht aan de mens toen die verloren lag, bankroet en hulpeloos door zijn val. Hij wilde in de wereld komen om zondaren te redden. In de volheid van de tijd werd Hij geboren uit de maagd Maria. Omwille van de mens leefde Hij drieëndertig jaar in deze zondige wereld en aan het einde daarvan boette Hij voor de zonde aan het kruis, als Plaatsvervanger van

de mens. Hij droeg de zonden van de mens in Zijn eigen lichaam. Hij vergoot Zijn eigen levensbloed om de schuld van de mens bij God te voldoen. Hij is tot een vloek geworden voor de mensen, opdat zij zouden worden gezegend. Hij stierf voor de mensen, opdat zij zouden leven. Hij werd voor de mensen gerekend als een zondaar, opdat zij rechtvaardig gerekend zouden worden. Behoort de mens dan niet aan Christus te denken? Ik zeg iedere lezer van dit geschrift: als Christus niet voor ons gestorven was, zouden wij allemaal, voor zover wij weten, nu in de hel kunnen liggen.

Alle mensen zouden aan Christus moeten denken vanwege *wat Hij nog aan alle mensen doen zal*. Hij zal op een dag in kracht en heerlijkheid terugkomen naar deze aarde en de doden opwekken uit hun graven. Allen zullen op Zijn bevel uit hun graf tevoorschijn komen. Zij die niet in beweging kwamen als de kerkklok luidde, zullen gehoorzamen aan de bazuin van God en de stem van de aartsengel. Hij zal Zijn rechterstoel oprichten en de gehele mensheid dagvaarden. Voor Hem zal elke knie zich buigen en elke tong zal belijden dat Hij de Heere is (naar Fil. 2:10-11). Niemand zal aan deze diep-ernstige rechtszitting kunnen ontkomen. Ieder mens zal uit de mond van Christus zijn eeuwig vonnis horen. Een ieder zal ontvangen overeenkomstig wat hij in dit leven gedaan heeft, hetzij goed of kwaad (naar 2 Kor. 5:10). Behoren wij dan niet aan Christus te denken? Ik zeg iedere lezer van dit geschrift: wat u ook wilt denken, spoedig komt er een dag waarop uw eeuwige bestemming bepaald zal worden door de verhouding waarin u tot Christus staat.

Maar waarom zou ik hier nog meer over zeggen? De tijd zou mij ontbreken als ik alle redenen zou moeten noemen waarom iedereen aan Christus behoort te denken. Christus is het grote Onderwerp van de Bijbel; de Schriften getuigen van Hem. Christus is ook het grote Voorwerp van het christendom; alle kerken belijden dat ze Hem vereren. Zelfs de slechtste en corruptste kerken zullen zeggen dat ze op Hem gegrondvest zijn. Christus is het doel en de inhoud van alle sacramenten en instellingen. Elke trouwe dienaar van het Woord verheerlijkt Christus op de kansel; elke ware herder verkondigt Christus aan stervenden op hun doodsbed. Christus is de grote Bron van licht, vrede en hoop. Er is geen sprankje geestelijk licht dat ooit het hart van een zondaar verlichtte, dat niet van Christus kwam. Nee, het is beslist niet onbelangrijk of wij weleens aan Christus denken.

Lezer, wat dit punt betreft laat ik het hierbij. Er zijn veel zaken die de gedachten van een mens tijdens zijn leven opslokken, waaraan hij weinig zal denken als hij sterft. Honderden zijn volledig in de ban van politieke kwesties. Zij hebben alleen oog voor de belangen van hun eigen partij. Tallozen begraven zich in hun werk en hun geld en denken aan niets anders dan aan deze wereld. Velen kibbelen over vormen en tradities in de godsdienst en staan gereed om iedereen te veroordelen die op deze punten anders denkt. Maar de tijd komt spoedig dat slechts één onderwerp van belang zal zijn – en dat is Christus! Wij zullen allen ondervinden, en velen wellicht te laat, dat het weinig te betekenen had wat wij van andere dingen dachten, als wij niet dachten aan Christus.

Lezer, ik zeg u op dit Kerstfeest dat alle mensen aan Christus behoren te denken. Er is niemand anders bij Wie heel de wereld zo'n groot belang heeft. Er is niemand anders aan Wie heel de wereld zoveel te danken heeft. Hoog en laag, rijk en arm, oud en jong, voornaam en eenvoudig – ieder mens zou aan Christus moeten denken.

2. Veelvoorkomende gedachten over Christus

Laten we nu ten tweede *de gedachten onderzoeken die velen over Christus hebben*. Het zou nutteloze arbeid zijn om te proberen alle bestaande gedachten over Hem weer te geven. We moeten ermee tevreden zijn deze onder enkele noemers te rangschikken; dat scheelt ons zowel tijd als moeite. Er deden allerlei vreemde gedachten over Christus de ronde toen Hij op aarde was. Er zijn ook veel vreemde en verkeerde gedachten over Hem nu Hij in de hemel is.

Sommigen hebben ronduit *godslasterlijke* gedachten over Christus. Zij schamen zich niet om Zijn Godheid te ontkennen. Ze weigeren te geloven dat Hij wonderen gedaan heeft. Ze doen alsof ze heel wat aan te merken hebben op Zijn woorden en daden. Ze trekken zelfs de oprechtheid en eerlijkheid in twijfel waarmee Hij bepaalde dingen deed. Ze vertellen ons dat Hij geschaard moet worden onder de belangrijke hervormers en filosofen als Socrates, Seneca en Confucius, maar beslist niet meer dan dat.

Zulke gedachten zijn belachelijk en absurd. Ze schieten jammerlijk tekort om de invloed van Christus en het christendom in de afgelopen achttienhonderd jaar te verklaren. Er is niet de minste overeenkomst tussen Christus en enige andere leraar die ooit geleefd heeft. Het verschil tussen Hem en ieder ander is als een golf die niet omspannen en een hoogte die niet gemeten kan worden. Het is het verschil tussen goud en klei, tussen de zon en een kaars. Niets kan het christendom of Christus verklaren dan het aloude geloof dat Christus God is. Lezer, zijn de gedachten die ik zojuist beschreven heb de uwe? Wees dan op uw hoede!

Sommigen hebben *vage en onduidelijke* gedachten over Christus. Dat er zo'n Persoon als Christus geleefd heeft, zullen zij geen moment ontkennen. Dat Hij de Grondlegger van het christendom was en door christenen aanbeden wordt, weten ze heel goed. Ze zullen zeker toegeven dat ze altijd over Hem horen spreken als ze naar de kerk gaan. Ze weten dat ze een mening of overtuiging over Hem behoren te hebben. Maar ze kunnen u niet vertellen wat ze nu precies geloven. Dat kunnen ze niet goed omschrijven of uitleggen. Ze hebben dit onderwerp niet werkelijk doordacht. Ze hebben er nog geen beslissing over genomen.

Zulke gedachten zijn dwaas, dom en onredelijk. Hoe kunnen wij verder leven als een stervende zondaar met een onsterfelijke ziel, zonder een beslissing te nemen ten aanzien van de enige Persoon Die ons kan redden, Degene

Die ons uiteindelijk oordelen zal? Dat is de houding van een dwaas of een gestoorde, niet van een verstandig mens. Lezer, zijn zulke gedachten de uwe? Wees dan op uw hoede!

Sommigen hebben *geringe en lage* gedachten over Christus. Zij hebben zonder twijfel een mening over de plaats die Hij in hun dogmatiek inneemt. Als ze hun best doen – denken ze – en netjes leven, regelmatig naar de kerk gaan en hun godsdienstplichten waarnemen, zal Christus hen uiteindelijk wel genadig zijn en hun tekortkomingen goedmaken.

Met zulke gedachten zijn ze totaal niet in staat te verklaren waarom Christus stierf aan het kruis. Ze nemen de kroon van Zijn hoofd en vernederen Hem, zodat Hij slechts een soort stoplap voor de ziel is. Ze werpen heel de leer van het Evangelie omver en trekken de belangrijkste leerstellingen er bij de wortels uit. Ze verheffen de mens tot een absurd hoge positie; alsof hij een gedeelte van de losprijs voor zijn ziel zou kunnen voldoen! Ze beroven de mens van elke troost van het Evangelie; alsof hij zelf zou moeten werken en bijdragen tot de rechtvaardiging van zijn ziel! Ze maken van Christus veel meer een Rechter dan een Redder, en ze kennen aan het kruis en de verzoening een ondergeschikte, lage plaats toe. Lezer, zijn de gedachten die ik zojuist beschreven heb de uwe? Wees dan op uw hoede!

Sommigen hebben *lasterlijke en ontterende* gedachten over Christus. Zij lijken te denken dat we een middelaar nodig hebben tussen onszelf en de Zaligmaker! Ze lijken te

veronderstellen dat Christus zo'n hoge, ontzagwekkende en verheven Persoon is dat arme zondaren niet tot Hem mogen naderen. Ze zeggen dat we een dienaar nodig hebben die door de bisschop aangesteld is als een soort tussenpersoon tussen ons en Jezus, om te bemiddelen voor onze ziel. Ze sturen ons naar de engelen, de heiligen of de maagd Maria, alsof die vriendelijker en toegankelijker zouden zijn dan Christus.

Zulke gedachten ontkennen feitelijk het priesterambt van Christus. Ze rekenen af met de leer dat het juist Zijn bijzondere taak is om de Middelaar van de mensen te zijn. Ze verdoezelen Zijn bijzondere liefde voor zondaren en Zijn grenzeloze gewilligheid om hen te redden. Ze doen alsof Hij geen genadige Verlosser, maar een harde en grimmige Koning is. Lezer, zijn de gedachten die ik zojuist beschreven heb de uwe? Wees dan op uw hoede!

Sommigen hebben *slechte en onheilige* gedachten over Christus. Zij lijken te denken dat ze mogen leven zoals ze willen, omdat Christus voor zondaren gestorven is! Ze zijn toegeeflijk ten opzichte van elke vorm van kwaad en vleien zich met de gedachte dat ze niet schuldig worden gehouden, omdat Christus een genadige Verlosser is. Ze spreken zonder problemen over Gods verkiezing en de noodzaak van genade. Ze spreken over de volheid van Christus en over de onmogelijkheid om door eigen werken zalig te worden. Vervolgens maken ze van deze heerlijke leerstukken een excuus voor liegen, bedriegen,

dronkenschap, ontucht en elke vorm van immoreel gedrag. Zulke gedachten zijn net zo godslasterlijk en profaan als bot ongeloof. In feite maken ze Christus tot Beschermheer van de zonde. Lezer, zijn de gedachten die ik beschreven heb de uwe? Wees dan op uw hoede!

Twee algemene opmerkingen zijn van toepassing op alle gedachten over Christus die ik zojuist beschreven heb. Ten eerste verraden ze allemaal een betreurenswaardige onwetendheid ten aanzien van de Schrift. Ik daag iedereen uit de Bijbel eerlijk te lezen en na te gaan of er iets in dit gezegende Boek staat dat bovenstaande gedachten rechtvaardigt. Iemand die er zulke meningen op nahoudt, kent de Schrift niet. Ten tweede brengen deze gedachten de gevallen staat en de duisternis van de menselijke natuur aan het licht. De mens wil alles over Christus accepteren, behalve de eenvoudige waarheid. Liever maakt hij eigenhandig een afgod en buigt hij zich daarvoor neer, dan dat Hij gelooft in de Zaligmaker Die God hem voorstelt.

Ik houd het hierbij. Dit is een verdrietig en pijnlijk onderwerp, maar niet zonder nut. We moeten het zieke lichaam bestuderen om te begrijpen wat gezondheid is. Voordat we kunnen gaan bouwen, moet de grond worden schoongemaakt.

3. De gedachten van echte christenen over Christus

Laten we ten slotte bezien wat echte christenen over Christus denken. De gedachten die ik ga beschrijven, zijn niet de gedachten van velen. Dat geef ik volmondig toe. Het zou vergeefs zijn dat te ontkennen. Het getal van degenen die goed over Christus denken, is in elke tijd maar klein. Er zijn altijd maar weinig ware christenen geweest te midden van de groep belijdende christenen. Als dat niet zo was, zou de Bijbel onwaarheid bevatten. 'Eng is de poort', zegt de Heere Jezus, 'en nauw is de weg, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die deze vinden. Want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door deze ingaan' (zie Matth. 7:13-14). 'Want velen', zegt Paulus, 'wandelen anders; van wie ik u dikwijls gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden van het kruis van Christus zijn; welker einde is het verderf' (Fil. 3:18-19).

Echte christenen hebben *hoge gedachten van Christus*. Zij zien in Hem een wonderbare Persoon, ver verheven boven alle andere wezens. Ze zien in Hem een Persoon Die tegelijk volmaakt God is, machtig om te redden, en volmaakt Mens, in staat om te voelen. Ze zien in Hem een Almachtige Verlosser, Die hun oneindige schuldenlast tegenover God heeft betaald en hun ziel heeft gered van schuld en hel. Ze zien in Hem een almachtige Vriend, Die voor hen de hemel verliet, voor hen leefde en stierf en voor hen is opgestaan om hen voor eeuwig te verlossen. Ze zien in Hem een

almachtige Arts, Die hun zonden wegwaste met Zijn eigen bloed, Die Zijn Geest in hun hart gaf, hen bevrijdde van de macht van de zonde en hun de macht gaf om kinderen van God te worden. Wat zijn zij gelukkig die zulke gedachten hebben! Lezer, hebt u ze ook?

Echte christenen hebben *gedachten vol vertrouwen over Christus*. Dagelijks steunen zij met het gewicht van hun ziel op Hem om vrede en vergeving te ontvangen door het geloof. Dagelijks vertrouwen ze hun zielszorgen aan Hem toe, zoals iemand zijn kostbaarheden toevertrouwd aan een kluis. Dagelijks hangen zij Hem aan door het geloof, zoals een kind zich in een mensenmenigte vastklampt aan zijn moeder. Dagelijks zien ze op Hem om barmhartigheid, genade, troost, hulp en kracht te ontvangen, zoals Israël op de wolk- en vuurkolom lette om verder geleid te worden in de woestijn. Christus is de Rots onder hun voeten en de Staf in hun hand. Hij is hun Ark en hun Vrijstad, hun Zon en hun Schild, hun Brood en hun Medicijn, hun Gezondheid en Licht. Hij is hun Bron en hun Schuilplaats, hun Deel en hun Woning, hun Deur en hun Ladder, hun Wortel en hun Hoofd. Hij is hun Advocaat en hun Arts, hun Aanvoerder en hun oudste Broeder. Hij is hun Leven, hun Hoop, hun Alles. Wat zijn zij gelukkig die zulke gedachten hebben! Lezer, hebt u ze ook?

Echte christenen hebben *beproefde gedachten over Christus*. De dingen die zij van Hem denken, zitten niet alleen in hun hoofd. Ze hebben die niet geleerd op school of

overgenomen van anderen. Ze koesteren deze gedachten, omdat zij persoonlijk hebben ondervonden dat ze waar zijn. Zij hebben ze zelf beproefd, in praktijk gebracht en de waarheid ervan aangetoond. Hun gedachten komen voort uit hun eigen ervaring. Soms weten we dat iemand arts of advocaat is, zonder dat we ooit een beroep op hem hoeven te doen. Maar soms kunnen we zeggen: 'Dat is *mijn* arts of advocaat', omdat we hem geraadpleegd hebben voor een medische behandeling of in verband met een rechtszaak. Dat is een wereld van verschil. Zo is er ook een groot verschil tussen ervaringskennis van Christus en het kennen van Hem met ons hoofd alleen. Wat zijn zij gelukkig die zulke beproefde gedachten over Hem hebben! Lezer, hebt u ze ook?

Echte christenen hebben *liefdevolle en eerbiedige gedachten over Christus*. Zij doen graag waar Hij behagen in heeft. Ze vinden het fijn om Hem hun liefde te tonen door Zijn woorden te onderhouden, al is het op gebrekkige wijze. Ze houden van alles wat Hem toebehoort: Zijn dag, Zijn huis, Zijn instellingen, Zijn volk en Zijn Boek. Ze vinden Zijn last nooit zwaar en Zijn juk drukt niet pijnlijk op hun schouders. Ze nemen geen aanstoot aan Zijn bevelen. Liefde maakt alles licht. Ze hebben iets van de persoon van Standvastig in de *Christinnereis*, toen deze zei, terwijl hij in de rivier stond: 'Ik was blij als ik hoorde spreken van mijn Heere. En telkens wanneer ik Zijn voetafdruk in de aarde zag, begeerde ik mijn voet daar ook neer te zetten.' Wat zijn zij gelukkig die zulke gedachten hebben! Lezer, hebt u ze ook?

Echte christenen hebben *hoopvolle gedachten over Christus*. Zij verwachten nog veel meer van Hem te ontvangen dan ze tot nu toe reeds ontvangen hebben. Ze hopen dat ze bewaard worden tot het einde en nooit verloren zullen gaan. Maar dat is niet alles. Zij zien uit naar Christus' tweede komst en verwachten dat ze dan veel meer zullen zien dan ze reeds gezien hebben, en veel meer zullen genieten dan ze al genoten hebben. Zij bezitten nu al de eerstelingen van de erfenis, namelijk de Geest, Die in hun hart woont. Maar ze hopen op een veel vollere bezitting als deze wereld voorbij is gegaan. Zij hebben hoopvolle gedachten over de tweede komst van Christus, over hun eigen opstanding uit het graf, over hun hereniging met de heiligen die reeds zijn heengegaan en over een eeuwige gelukzaligheid in Christus' Koninkrijk. Wat zijn zij gelukkig die zulke gedachten hebben! Deze maken het leven aangenaam en dragen een mens over vele moeiten heen. Lezer, hebt u zulke gedachten?

Zulke gedachten zijn een kenmerk van alle echte christenen. Sommigen hebben er meer van en anderen minder, maar allen weten er iets van. Zij hebben deze gedachten niet altijd in dezelfde mate. Zulke gedachten zijn niet altijd even vers en levendig in hun gemoed. Christenen hebben hun winter- en zomertijd, hun eb en hun vloed. Maar alle echte christenen zijn in mindere of meerdere mate met deze gedachten bekend. Hierover zijn ze het allemaal eens, of ze nu bij de staatskerk horen of afgescheiden zijn, of ze rijk zijn of arm. In andere kwesties zijn ze mogelijk niet in staat

overeenstemming te bereiken, maar ze stemmen overeen in hun gedachten over Christus. Eén woord kunnen zij allen uitspreken, wat hun taal ook is. Dat woord is *halleluja*: 'Geprezen zij de Heere Christus!' Eén antwoord kunnen ze allen geven, wat hun taal ook is. Dat is *amen*: 'Zo zij het!'

En nu, lezer, zal ik deze Kerstrede afronden door u eenvoudig de vraag uit onze tekst te stellen. Ik vraag u op dit moment: 'Wat denkt u van Christus?'

Wat anderen van Hem denken, is nu niet aan de orde. Hun fouten zijn voor u geen excuus, en als zij de juiste opvattingen huldigen, wordt uw ziel daardoor niet gered. Het gaat nu alleen om deze vraag: Wat denkt u zelf?

Lezer, deze Kerst is misschien wel uw laatste. Wie zal zeggen of u nog een andere keer de decembermaand meemaakt? Wie zal zeggen of uw plaats niet leeg is als uw familie de volgende keer het Kerstfeest viert? Ik smeed u: leg mijn vraag niet naast u neer. Het zal u geen kwaad doen deze van alle kanten te bekijken. 'Wat denkt u van Christus?'

Ik smeed u, begin vandaag de juiste gedachten over Christus te denken, als u dat nooit eerder hebt gedaan. U hebt lang genoeg geleefd zonder het ware en oprechte geloof. Laat dit Kerstfeest een nieuw begin zijn in de geschiedenis van uw ziel. Word wakker! Besef de waarde van uw ziel en het immense belang van uw redding. Breek met de zonde en met de wereld. Neem uw Bijbel en begin die te lezen.

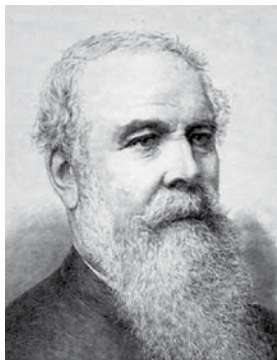
Ga tot de Heere Jezus Christus in gebed en smeeek Hem uw ziel te redden. Rust niet, rust nooit voordat u op Christus vertrouwt, Hem van harte liefhebt en op Hem hoopt. Pas dan hebt u goede gedachten over Hem.

Lezer, let op mijn woorden! Als u mijn advies ter harte neemt, zult u daar nooit spijt van krijgen. De rest van uw leven zult u gelukkiger zijn. Uw hart zal lichter zijn. Uw samenkomsten met Kerst zullen vreugdevoller zijn. Niets geeft zo'n samenzijn meer vreugde dan te weten dat heel het gezelschap onderweg is naar een eeuwig samenzijn in de hemel.

Lezer, ik zeg u voor de laatste maal: Wilt u een gelukkig Kerstfeest? Heb dan goede gedachten van Christus.

Amen.

JOHN CHARLES RYLE

John Charles Ryle (1816-1900) was de zoon van een bankier in Macclesfield, dat bij het Peak District in Midden Engeland ligt. Tijdens zijn studie in Eton kwam hij tot bekering, waarop hij koos voor het predikambt in de Kerk van Engeland. In 1880 werd hij deken in Salisbury, waarna hij tot de eerste bisschop van Liverpool werd gewijd. Hier hield

hij zich bezig met de grote geestelijke nood binnen zijn bisdom. Hij wilde geen kathedraal laten bouwen, omdat dan volgens hem aan de armen tekort gedaan werd.

Ryle was een van die mensen die de gave bezaten om in eenvoudige, heldere stijl de grondwaarheden van het christelijk geloof te ontvouwen. Hij deed dat niet alleen in de wekelijkse verkondiging van het Evangelie, maar ook door het schrijven van zeer aansprekende boeken en traktaten. Hij komt daarin als een bewogen evangeliedienaar naar voren die het kruis van Christus centraal stelt: 'Christus' dood betekende het offer voor de zonde. Hij betaalde de enorme schuld. Christus leeft nog altijd. En de beloften van het Evangelie zijn vrij en onvoorwaardelijk.'

Op zondag 10 juni 1900 stierf bisschop Ryle in Lowestoft in East Anglia waarna hij in Liverpool werd begraven. Op zijn grafsteen staan twee teksten waarvan de één terugwijst naar het begin van zijn pelgrimstocht: 'Want uit genade zijt gij zalig geworden, door het geloof' (Ef. 2:8), terwijl de andere tekst wijst op het einde van die loopbaan: 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden' (2 Tim. 4:7).

